

Bewaar Dit Monument, Het Rk-Kerkhof

Albert A. Rubrech

Op de kruising van de Kelnarijstraat en de Brinkstraat ligt nog immer een klein R.K. kerkhof: een monument! Want het ligt daar op die plaats niet zomaar. In vroeger tijden stond hier, nu parkeerplaats, het gebouw van de kelnarij omsloten door een gracht.

Over de geschiedenis van de kelnarij, met ruim 900 bewaarde archiefstukken, is reeds veel geschreven. Ik wil nu iets meedelen, over 't kerkhofje, want dit was, en is en moet blijven een herinnering aan deze 800 jaar oude geschiedenis. Het is een monument, een duidelijk zichtbare herinnering aan dit stuk historie, die van zo groot belang is geweest voor Putten.

Het kerkhofje zelf is niet zo oud (wat is oud?) Op 1 mei 1864 was er een vergadering van het R.K. kerkbestuur waarin het volgende besloten werd: Het kerkbestuur heeft goedgevonden, in overleg met de pastoor, het stuk grond ten oosten van de (kelnarij-)kerk, van de tuin des pastoors aan te leggen tot een kerkhof. Na mondelinge goedkeuring van de Aartsbischop Mgr. J. Zwijzen, door de pastoor (Henricus J. Pieck 1863 - 1870) aangevraagd, heeft de pastoor besloten met de aanleg van een eigen kerkhof voort te gaan.

Op 20 juni 1864 kwam de goedkeuring van de gemeente. De burgermeester die ondertekende was C. Hiebendaal. In december 1865 kwam het kerkbestuur met de volgende beslissing. Het begraafgeld werd vastgesteld op f 4,- voor een parochiaan, voor kinderen f 3,- en voor kleintjes f 1,50. Er werd een eikenhouten kruis op het kerkhof geplaatst. Eromheen een beukenhaag. De doodgraver kreeg 50 cent voor een groot lijk en 25 cent voor een kleintje.

Hoeveel begrafenissen er hebben plaatsgevonden is niet nauwkeurig vast te stellen. In 1874 wordt in het overlijdensboek voor het eerst gemeld dat er op dit parochiekerkhof iemand begraven werd. Tussen 1865 en 1917 meldt het overlijdensboek 210 overledenen, maar die kunnen ook elders te ruste gelegd zijn. Pas in 1917 werd een lijst bijgehouden van wie er begraven werd en op welke plaats. Sindsdien zijn er 131 mensen die daar

hun laatste rustplaats vonden. In 1909 was de begraafplaats al te klein zodat er een nieuw deel aan werd toegevoegd. Ik vind dat dit monument, dat een zichtbare herinnering is aan de oude historie van de kelnarij, bewaard moet blijven. Hoezeer ik dit meen moge blijken uit het feit dat ik als mijn schriftelijk vastgelegde wens te kennen heb gegeven, op deze plaats begraven te worden (dat heeft echter geen haast). Na meer dan 1000 jaren ben ik (vermoedelijk) de laatste pastoor, die een benoeming had voor Putten alleen.

Door daar te liggen, ooit en voor lang, hoop ik mee te werken aan het behoud van dit monument. Nogmaals dit is mijn WENS, of het praktisch mogelijk is zal het kerkbestuur te zijner tijd moeten uitmaken. Maar tegen wie dit monument, dit kerkhofje, ooit zou willen 'opruimen', zeg ik: "dan over mijn lijk!!"

+++